

POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **K. W.**

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 21 kwietnia 2026 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania

prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie

z dnia 24 kwietnia 2025 r., sygn. akt II AKa 258/24,

utrzymującego w mocy wyrok łączny Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim

z dnia 10 września 2024 r., sygn. akt II K 54/23,

na podstawie art. 532 § 1 *a contrario* k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W dniu 17 lutego 2026 r. do Sądu Najwyższego przekazany został wniosek obrońcy skazanego K. W. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 24 kwietnia 2025 r., sygn. akt II AKa 258/24, utrzymującym w mocy wyrok łączny Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 10 września 2024 r., sygn. akt II K 54/23. Jako

podstawę prawną wniosku jego autor wskazał art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k., wnosząc jednocześnie o wstrzymanie wykonania kary orzeczonej wyrokiem łącznym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia, aczkolwiek dopuszczalny w toku postępowania o wznowienie postępowania (art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 532 § 1 k.p.k.), nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zastosowanie instytucji uregulowanej w powołanym wyżej przepisie ma charakter wyjątkowy, a skorzystanie z tego rozwiązania możliwe jest dopiero przy jednoczesnym spełnieniu dwóch warunków, to jest wystąpienia sytuacji znacznego prawdopodobieństwa wznowienia postępowania oraz wykazania przez wnioskodawcę, że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne dla skazanego skutki.

Co więcej, zasadnie wskazuje się w orzecznictwie, że samo złożenie nadzwyczajnego środka zaskarżenia (kasacji lub wniosku o wznowienie) połączone z wnioskiem o wstrzymanie nie jest wystarczające do pozytywnego rozstrzygnięcia w oparciu o art. 532 § 1 k.p.k. Skoro w takiej sytuacji konieczna jest ocena stopnia prawdopodobieństwa uwzględnienia wniosku o wznowienie to wniosek taki powinien zawierać uzasadnienie, w którym należy wykazać zarówno rysującą się już na tym wstępnym etapie postępowania zasadność wznowienia postępowania, jak i ewentualne negatywne dla skazanego konsekwencje w wypadku dalszego wykonywania kary objętej wnioskiem o wznowienie.

W niniejszej sprawie autor wniosku nie podjął w tym przedmiocie jakiegokolwiek próby wykazania zasadności zgłoszonego żądania, ograniczając się wyłącznie do zawarcia w nadzwyczajnym środku zaskarżenia samego postulatu opartego o przepis art. 532 § 1 k.p.k.

Powyższe, jak również niestwierdzenie przez Sąd Najwyższy w tej sprawie okoliczności tego rodzaju, które wniosek o wznowienie sytuowałyby co najmniej na granicy zasadności, postanowiono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[J.J.]

[r.g.]

